

Zimní výprava Červené šestky

Kvíčalka, 13. - 15. února 2015

Jak již bývá tradicí, nejstarší družinka chodí v zimním období na družinovou výpravu na Kvíčalku. Letos tomu nebylo jinak a tak se Červená šestka pod vedením Indyho vydala na cestu.

Sraz byl v 16:00 u Bašty, kde jsme počkali na naše členy. Potom si vlčata šla nakoupit chleba a vánočku a poté celá naše výprava spolu s Kamilem vyrazila k Lidlu, k další naší zastávce před cílem. Zde jsme nakoupili jídlo na celý víkend, rozloučili se s Kamilem a vyšli vstříc cíli.

Cesta nám uběhla docela rychle, i když po polovině cesty už naši zdatní vlci cítili tíhu svých batohů. Není se co divit, vždyť jejich batohy praskali ve švech pod tíhou jídla, které si nesli.

Po příchodu na Kvíčalku byla naše skupina rozdělena na tři party. Jedna šla pro vodu, druhá zatápěla a třetí otevírala okenice a dávala jídlo do protimysí skříně. Když byli úkoly splněny, nastal čas se vybalit a nachystat si spaní. Poté jsme si dali večeři. Večer patřil hrám a tak jsme si zahráli Citadelu. Při dokončování hry přišel zbytek naší výpravy — Kebule a Beník. Kebulka ještě připravila s vlčaty palačinky a po této sladké tečce jsme šli na kutě.

V sobotu byl budíček trochu posunut a po něm si vlčátka připravila snídani. Po vydatné snídani nastal čas zdravotní péče a tak jsme se bavili o všem možném. Hlavně o tom, co ty naše kluky zajímalo. Součástí byla i praktická část a tak si vlčata z Červené šestky vyzkoušela vázání ruky, kolene, kotníku a obvázání zlomené ruky. Ke konci Beník ukázal klukům, jak se dělá stabilizovaná poloha a při této příležitosti jsme si i vysvětlili rozdíl mezi touto polohou a polohou autotransfuzní.

Protože už pomalu nastával čas oběda, tak vlci dostali za úkol si rozdělat oheň a uvařit si polévku. A mezitím, co se jim vařila voda, tak dvě vlčata připravila druhý chod. Museli oloupat a nakrájet cibuli, nastroumat maso a sýr a připravit omáčku a těstoviny. Samozřejmě se Indy v obchodě přehmátl a místo sladkého kečupu koupil kečup ostrý. Se slovy Indyho, že ten kečup přece stejně nepálí, byla celá „piksla“ této červené pochutiny vylita do omáčky. Samozřejmě co čert nechtěl, omáčka byla opravdu trochu pikantnější. Některá vlčátka se s tím zdárně poprala. Tento ostřejší pokrm asi v Benovi „polechtal“ básnické střevo, neboť z něj při konzumaci onoho jídla vypadlo: „Indy vařil nedbale, až z toho máme následky trvalé!“

Down patřil odpočinku a mytí nádobí. Ke konci downu jsme šli vyzkoušet pevnost ledu na Bahňátku. Led byl opravdu pevný a tak jsme se chvíli klouzali a pak zkoušeli, co vydrží. Po tomto odpočinkovém čase se naše výprava proměnila v lovce zvířat. Vlčata běhala po lese a hledala zvířátka (obrázky zvířat různě na stromech...atd.),

kterým se pak snažila přidělit správné jméno. Aby to neměli tak jednoduché, tak naše lovce honili správci parku. Samozřejmě můžeme dokola říkat, že se má běhat opatrně, všude jsou přece kořeny a hlavně teď, když je všude bláto a zbytky sněhu, to přece klouže ještě víc. Ale ne, to by nebyla naše vlčátka, kdyby dbala na rady jejich vedoucích, a tak jsme měli úraz kolene. To se potom obvázálo. Ještě štěstí, že jsme se to ráno učili.

Po svačině jsme šli vyzkoušet síť, kterou donesla Kebule a každý si zkusil, jaké je to ležet v takové síti. Poté byly zařazeny společenské hry, takže se hrály Aktivita a Citadela. Po večeři následoval „Zlatý večer“, tedy hráli jsme Zlaté Česko. Tuto hru vyhrála jednoznačně Kebulka, v závěsu za ní byl Ben, pak Joe-Joe s OMG, pak Tadeáš s Klíštětem a na konci se nám někde zapomněl Indy. Jelikož bylo hodně hodin, tak se zavelela večerka a šlo se spát.

Ráno se vlkům moc stávat nechtělo. Po snídani nastal čas na sbalení věcí a úklid chaty. Poté už jsme jen vyrazili směrem domů.

Až na to jedno zranění proběhla výprava tří vedoucích a čtyř vlčat velice dobře.

Indy

[další fotografie](#)

